СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 163. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 21-го серпня 1946. No. 163. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, August 21, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

АДМІРАЛ БЛЕНДІ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗАБОРОНИ АТОМОВОЇ БОМБИ

Віцеадмірал В. Г. П. Бленді, який стояв на чолі експерименту з атомовими бомбами коло Бікіні, заявив у Сан Франсиско, що атомова бомба є дуже поважна небезпека для світа. Коли лише є якийсь спосіб, щоб її виключити від ужитку для воєнних цілей, то треба це зробити. „Одначе це не можна робити так, як це було з міжнародним договором Келога-Бріяна після першої світової війни. Тоді кожна держава приняла договір, щоб виключити війну, але думала інакше", сказав Бленді. Тепер треба найти якийсь практичний спосіб, щоб поставити атомову бомбу поза законом. — Бленді застановляється теж над способами оборони перед атомовою бомбою. Він признає, що цілковитої оборони перед нею нема, але є можливість довідатися про положення лябораторій і фабрик, де виробляють частини бомби у ворожім краю. Тоді треба приготовити проти-атаку на такі місця, як також атаку на ворожі бомбовози. Адмірал Бленді заявив, що треба перевести досвід з вибухом бомби у великій морській глибині, щоб довідатися про повний розмір її шкідливости.

УРЯД ДОМАГАЄТЬСЯ НОВОГО КОНТРАКТУ ДЛЯ МАЙНЕРІВ.

Федеральний уряд зробив ще один несподіваний крок в справі вугіляних копалень, коли віцеадмірал Бен Моріл, федеральний адміністратор топлива, запросив предсідника майнерської юнії Джана Л. Луїса і представника власників майн Ензу Ван Горна на наради до Вашінгтону на день 10 вересна. Уряд хоче передати копальні їх власникам, бо ще від 22 травня ці копальні остають під адміністрацією федерального уряду. Одначе перед тим уряд хоче в теперішній контракт .... вставити ще деякі свої домагання, яких не вдалося вставити вчасі полагодження майнерського страйку. Ці нові точки в контракті потрібні на те, казав Моріл, щоб запевнити безупинну продукцію в майнах.

ЮНІЯ ЗАБОРОНЯЄ КОМУНІСТИЧНУ ПРОПАГАНДУ.

Відділ 203 юнії електричних та радіових робітників, у якому гуртується 9,000 робітників з Джинерал Електрик Компані в Бриджпорті, у стейті Конектикат, перевів додаток до статуту, щоб наложити кару на таких членів, які будуть „займатися пропагандою комуністичної політичної доктрини" при обговорюванню справ юнії.

Вчасі пікетування з протестами проти підвишки цін у Філядельфії, якийсь чоловік, котрий сказав про себе, що він є ветераном першої війни, вирвав з рук пікетчика червоний прапор і подер його на шматки. Протест переводила одна соціялістична організація.

БУРЯ ЗАТРИМАЛА ПРЕЗИДЕНТІВ ЯХТ.

Президент Труман, який відбуває вакації на своїй яхті Вилиємсбурґ, заплив на води коло стейту Ровд Айленд і тут затримався коло пристані Квонсет Пойнт тому, що буря загрожувала яхтови. Президент вернувся з відвідин адмірала Реймонда А. Спруанса, предсідника воєнної морської колеґії в Нюпорт. Яхт мав уже відпливати в дальшу дорогу, коли наспіли вісти про небезпеку.

ЖИДІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПІД ОПІКОЮ АЙНШТАЙНА.

У Ню Йорку засновано фундацію імени Алберта Айнштайна, яка має націли заложити новий жидівський університет і примістити його в місцевоси Валтам, у стеті Масачусетс. Фундація придбала вже 110 акрів землі на університетську площу — „кампус" — і має отворити школу з початком шкільного року 1947-48. До університету мають допустити студентів безогляду на віру й расу. Там мають відбуватися виклади з вільного мистецтва й стислих наукових ділянок.

НАСТАНОВИЛИ ДИРЕКТОРА АТОМОВОЇ НАУКИ.

Д-р Филип М. Морс, професор фізики в Інституті Технологічнім Масачусетс, дістав назначення на директора новостворенного осередку для атомових дослідів у Кемп Оптон, на Лонґ Айленді, недалеко Ню Йорку. Осередок стоїть під наглядом стоваришених Університетів і на його працю призначено вже 500 міліонів долярів.

Там має повстати цілий тузин будинків з повним вирядом в машинах і наукових інструментах. Осередок займе 3,700 акрів землі, а в ньому буде занятих 1,000 технічних працівників. У праці будуть брати участь такі університети: Колюмбія, Корнел, Гарвард, Джан Гопкінс, Пенсилвенія, Принстон, Рочестер, Єйл і Технологічний Інститут Масачусетс.

Ще один американський літак збитий Югославами

З Риму повідомляють, що після недавної атаки югославських бойових літаків на американський транспортний літак С-47, який був змушений до висадки, а його залогу та подорожніх інтерновано, югославська авіяція та зенітна артилерія збили біля Трієсту другий того самого типу американський літак, що відбував нормальну подорож з Відня до Удіни в Італії. Наочні свідки твердять, що в понеділок 19. серпня згаданий американський літак був заатакований двома боєвими літаками над Джулійськими Альпами і після обстрілу злетів стрімголов, залишаючи по собі чорну смугу диму. В офіціяльному комунікаті не сказано, що це були югославські бойові літаки, але це стверджують американсько-британські військові круги в Італії. Ця чергова атака югославської авіяції на американський літак наступила безпосередньо після проголошення гострої американсько-британської ноти до югославського уряду. В ноті вичислено девять різних провокативних актів Югославії проти союзників та обвинувачується особисто диктатора Тіта за видвигнення безпідставних обвинувачень проти союзників. Югославію обвинувачується за ведення війни нервів та воєнної прапаганди взагалі. Рівночасно опубліковано другу протестаційну ноту проти нарушування югославськими військами американсько-британської зони у Венеції Джулії. Американські ноти є відповідю на проголошені свого часу югославські. Британські дві ноти, написані в тоні, якого рідко вживається між двома „приязними" країнами заторкують ці самі проблеми та гостро осуджують „ворожу активність" Югославії проти Великої Британії.

АМЕРИКА ПРОТИ СОВЕТСЬКОГО ПЛЯНУ КОНТРОЛІ ДАРДАНЕЛІВ.

Уряд Злучених Держав приготовив ноту до совєтського уряду, в якій відкидає совєтську пропозицію щодо контролі Дарданелів тільки Туреччиною та Совєтським Союзом — повідомляють з добре поінформованих джерел з Парижа. Америка вважає, що справа оборони Дарданелів повинна належати до Туреччини і тільки у випадку, коли б ця країна не могла такої контролі перебрати, цею справою повинна б зайнятися Рада Безпеки Обєднаних Держав. В ноті теж згадується, що хоча Америка не належить до учасників конвенції в Монтре, вона готова тепер взяти участь у новій міжнародній конференції в цій справі. Нота, яку секретар стейту Джеймс Бирнс показував британському міністрові закордонних справ Бевіну, видержана в чемному, але рішучому тоні. Британський міністер повністю погоджується зі становищем Злучених Держав та заявив, що з подібною нотою звернеться до совєтського уряду теж уряд Великої Британії. Американська й англійська ноти мали би бути вислані совєтському урятові безпосередньо після доручення йому турецької ноти. Французький уряд уже мав вислати свою ноту в цій справі.

Вислід чотироденної битви між ґіндусами і музулманами

У висліді чотироденної битви між ґіндусами і музулманами в Калькуті, було понад 3.000 вбитих і багато більше поранених. Калькута найбільше місто Індії з населенням біля двох міліонів, виглядає на справжнє побоєвище. Цілком паралізований транспорт, магазини і базарі позамикані та здержано всяке нормальне життя в місті, бо на скривавлених вулицях лежать ще трупи вбитих. До припинення цеї домашньої мясорубки причинилась не тільки поліція і військо, але теж зливний дощ. Перелякані та стероризовані втікачі починають повільно вертатися до своїх домів, але атмосфера в місті ще напружена.

ВИСЕЛИЛИ ЗІ ЗАСЯННЯ 482,000 УКРАЇНЦІВ.

Польський віцеміністер для переселення, Владислав Вольскі, повідомив, що зпоза лінії Курзона виселено до Совєтського Союзу 482,000 українців та 30,000 білорусинів, згідно з переселенчим договором між польським та совєтським урядами. Вольскі заявив, що протягом одного року переселено 3,100,000 поляків а в черговому році мають бути переселені дальших 5,000,000 поляків на територію, яка позвнна припасти Польщі від Німеччини. Польський уряд рівночасно обвинувачує „американські і британські військові власті" за те, що вони недопускають до репатріяції багато польських біженців та піддержують в цьому генерала Андерса.

ЗА ЗАЛІЗНОЮ КУРТИНОЮ.

В „день авіяції" на Тушинському аеродромі в Москві показано три нові типи боєвих літаків, збудованих в Совєтському Союзі. З цеї самої нагоди виголошено ряд промов та надруковано ряд статей, в яких з одного боку величається Совєтський Союз „найбільшою в світі повітряною потугою", а з другого пригадується світову „реакцію" та закликається до дальшого скріплювання „оборонної" сили країни. — Інші повідомлення з Москви говорять про дальшу чистку в совєтській індустрії, яка охоплює щораз ширші круги.

ПЯТЬ БАРАНІВ ЗА $1,125! — Ціни ідуть вгору! Та ще як вгору, якщо зважити, що за кожного зтих баранів-річників, що є на образку заплачено по $225. Це було в стейті Айдаго, в місцевости Гомдейл. Вівчар зліва продав їх за цю рекордову ціну, вказуючи на прекрасну вовну баранів, що заважила на ціні.

ІТАЛІЯ В КІНЦЕВІЙ БОРОТЬБІ ЗА СВОЮ ДОЛЮ

На Мировій Конференції в Парижі Італія робить свої кінцеві зусилля для злагіднення клявзуль мирового договору. Італійській делеґації визначено речинець, коли має вона внести свої остаточні пропозиції та поправки. В серії документів, які відносяться до територіяльних, військових та господарських клявзуль, Італія хоче звернутися теж з проханням, щоби союзники, беручи до уваги її формальне виповідження війни Німеччині і Японії та її фактичну 19-місячну участь в цій боротьбі, признали їй право безпосередньої участи в мирових договорах з Німеччиною, Японією і Австрією.

„ВИПРОСИЛИ" ФІНСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ.

Шість комісій Мирової Конференції ухвалили, що прохання і внески переможених держав повинні бути подавані на письмі, а не особисто підчас нарад. На домагання представника Совєтської України, В. Тарасенка, „випрошено" зі салі нарад фінську делеґацію. Тарасенко твердив, що делеґація переможеної держави не має права перебувати на салі нарад, якщо її не запрошено.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ МОБІЛІЗУЮТЬ ДЕСЯТЬ-МІЛІОНОВУ АРМІЮ.

Комуністична головна кватира в Єнан, Китай, звернулася в пресі і по радіо до „130,000,000 своїх однодумців" зі закликом мобілізуватись до „останнього бою" проти національних сил маршала Чіян Кай Шека. Це було перше формальне проголошення війни, хоча вона ведеться вже 18 років, та друга повна мобілізація. Перша була в 1937 р. Вважається, що китайські комуністи зможуть змобілізувати приблизно 10-міліонову армію, отже таку, як виносила армія Злучених Держав підчас війни. Бої на всіх фронтах китайської громадянської війни продовжуються з виразною перевагою національних військ.

ТРІВОЖНІ ВІСТКИ З БЛИЗЬКОГО СХОДУ.

З Близького Сходу надходять дальші трівожні вістки, які ще більше напружують згущену атмосферу. Після повідомлення про концентрацію 15 до 25 совєтських дивізій вздовж північного Іранського кордону, Московське радіо подало, що британські війська окупували дві малі іракські місцевости недалеко Абадан, де находяться найбільші рафінерії Анґло-Іранської нафтової компанії. Речник британського міністерства закордонних справ відмовився потвердити, або заперечити цю відомість.

ДАРДАНЕЛІ — ГОЛОВНА МЕТА ВІЙНИ НЕРВІВ.

Справа Дарданелів, що від віків була „Ахілевою пятою" европейського мира, вийшла знова з таємних дипльоматичних кабінетів на світло денне. В лондонських дипльоматичних кругах вважається, що ціла кампанія совєтської преси і радія проти Злучених Держав та Великої Британії, яка закидає їм „саботаж мирових зусиль" та підготовку до нової війни, є керовна безпосередньо совєтським урядом та скерована на вимушення для Совєтів концесій в Дарданелях. Після інтенсивної пропаґанди проти західних демократій протягом минулого тижня, совєтське радіо розпочало новий тиждень твердженнями та осторогою Сталіна, щоби „в соціялістичному будівництві ані на хвилину незабувати про світову реакцію, яка плянує нову війну". Навязуючи до подій в Ірані, московське радіо твердить, що „на Близькому Сході створено новий центр війни". Те саме радіо твердить, що „американське намагання заволодіти світом, виходить щораз більше на світло денне в американській закордонній політиці". Згадуючи проби з атомовою бомбою та „численні американські експедиції на Арктик", совєтське радіо говорить про „нову кампанію залякування". Американська постава на Мировій Конференції є дальше головною темою большевицьких атак. В Лондоні вважають, що ціла та гістерична совєтська пропаганда обчислена насамперед на захитання твердої постави Англії й Америки проти совєтських домагань в Парижі й Анкарі.

АРЕШТУЮТЬ КОМУНІСТІВ В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ.

З Преторії, Південна Африканська Юнія, повідомляють про арешт секретаря комуністичної партії, якому закидається „беззаконну роботу" серед муринських індустріяльних робітників.

УНРРА І ШПИГУНИ.

Генеральний директор УНРРА, Ля Ґвардія, заявив у Вінсдорф, Німеччина, що на найближчій конференції в Берліні відповідатиме на заяву „одного високого союзницького офіцера", що совєтські шпигуни використовують сітку УНРРА для своєї роботи в Західній Европі. З цеї причини в Берліні сподіються „вибухового видовища".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА. Поодинокє число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

БУЛИ Й ОСТАЛИ ЗАГЛОБАМИ

Нюйорська польська газета „Нови Сьвят" пише в числі з 16 серпня б. р. про страшні речі, що діються „за залізною куртиною". Пишеться це в звязку з тим, що втікають жиди не тільки з Польщі, але з цілої східньої Европи, з цілого „большевицького раю на землі". Рівночасно взивається американських поляків до ратунку „тортурованого польського народу" і боротьби з „азійськими політичними методами".

Якщо б ця стаття писала тільки про це, що ми переказали кількома словами, то ми не малиб нічого проти неї, а тільки ствердили, що на подібні теми пишемо теж і ми, та що пишуть й інші. Але редакторові, аналізуючому теперішність, захотілося заглянути у минуле Польщі, а властиво у минуле її „східних кресів", щоби тим минулим вияснити краще сучасні події на цій території. За це минуле він згадує тільки мимоходом, але це не зменшує ваги написаного. Отже пригадує читачеви, що то ділося на східних кресах у часах польського шляхтича Заглоби, одного з героїв у повістях польського письменника Сенкевіча, що у своїх повістях ганьбою покривав козаків та козацькі повстання проти Польщі. Місця кривавої розправи українського народу, що боронив свободи перед шляхетським наїздником, що хотів над ним панувати, називає редактор згаданого вище часопису територією, „де східня дич уже тоді займалася своїм кривавим ремеслом". Те саме ніби має і тепер там продовжуватись і ще поширятись на простори від Балтику до Трієсту.

Це порівнання згаданого минулого зі сучасним збоку польського „демократа", та ще на американській землі, багатомовне. Воно віддає правдиво психіку польського проводу у відношенню до українського народу. Тому саме повинно вплинути на декого з тих українців, тут і на европейській еміграції, що думають, що ця трагедія, яку переживають в Европі поляки й українці, поляків чогось навчила. Ні, не навчила їх. Через це поляки плачуть далі за Львовом і далі складають присяги, що його ніколи не зречуться, як це співається у їхній пісні „нє дами зємі, сконд наш руд". Що більше: Вони і досі не позбулись давнього пансько-шляхотського трактування українського народу, ні не навчились шанувати в українськім народі це, що в Америці вважається найвищою чеснотою: змагання до свободи, до волі, а бунт проти гнету і рабства. Сенкевичівська „дич", українське козацтво чи чернь, це в очах справжнього демократа широкі маси українського народу, змагаючого до визволення, чи обороняючого свободу, а польські Заглоби це представники грабіжників на українській землі, що намагались держати в панцизняній неволі міліони людей, що хотіли жити на волі. Як жеж можна в політичному, моральному й демократичному розумінню порівнювати ці давні, геройські, хоч і криваві часи, з часами, коли на тих землях бушує кремлінське НКВД? А як уже порівнювати їх, то чи не краще згадати за польських магнатів, князя Вишневецького, чи іншого ката, що може бути прототипом чекіста Дзержинського, чи його наступників — енкавудистів?

Україна на Мировій Конференції

Насамперед треба спростувати заголовок, бо наділі на Мировій Конференції в Парижі в дотеперішніх нарадах не має ані України, ані українського представника, ані української справи. Є тільки совєтська карикатура під українською назвою, яку репрезентує заслужений „собиратель землі русской" і старий зрадник українського народу Дмитро Мануїльський.

Немає сумніву, що Україні належиться місце при зеленому столі у вирішуванні справ мира і, треба додати, місце не останнє. Україна на це заслуговує цілою своєю історією в минулому, як теж своїми реальними, моральними і матеріяльними силами, які вона може віддати для справи мира в майбутньому. Загально ствердженo, що в другій світовій війні Україна, її земля і її народ, принесли найбільші жертви в боротьбі за мир і за свободу. На українській землі зведено найзапекліші бої, після яких вона вкрилася руїнами своїх міст і осель та засіялась трупами своїх синів. Тоді як добре вивінувані й вишколені та бойово підготовані дивізії червоної армії були сконцентровані навколо Ленінграду, Москви і Сталінграду, щоб захищати „русскую родіну", Україна була віддана на поталу німецьких розбишак. Крім геройчної Української Повстанської Армії, яка в найтрудніших обставинах протягом довгих років день і ніч завдавала рішальних ударів німецьким полчищам, не було теж армії в світі, в якій українці, або громадяни інших держав українського роду, не віддавали найвищу жертву крови в боротьбі за мир та за свободи, проголошені Атлянтійським Чартером. Українці творили величезний відсоток червоної армії і якщо вони в перших рядах з найбільшою мужністю і геройством ішли на ворога, то це справа ясна, що не з любови до комунізму і не з думкою про Сталіна, а тільки з ненависті до німців та з думкою про Україну. Україна за мир боролася і тому вона має слушне право домагатися участи в організації того мира. З другого боку, Україна своїм людським і господарським потенціялом належить до тої невеликої кількости країн, які прагнуть мира та які мають реальну силу, щоб його боронити. До цього мусить бути створена насамперед відповідна обстановка, якої не має в світі взагалі, а на Мировій Конференції в Парижі зокрема.

На Мировій Конференції заступлена совєтська Росія, а Україна „теж". Україну репрезентує там той сам Ефіальт Мануїльський, що в 1918 р. в Берести брав участь в Конференції по стороні російської делегації та боронив російських інтересів проти України. В 1919 р., той сам „собиратель земі русской", Мануїльський, очолював „Комітет" таких самих зрадників Раковського, Гринька, Затонського і Скрипника, створений після приходу червоних орд до Харкова та призначений до боротьби проти Української Народньої Республики, проти української влади, українського народу та проти української держави. З усіх цих зрадників Мануїльський залишився найвірніший своїм кремлівським хазяїнам, які в нагороду за це копають його ще до сьогодні та великодушно дозволяють йому лизати їх чобіт. І Мануїльський лиже з рафінованістю старої собаки, що вже не тільки точно виконує всі накази хазяїна, але й сама намагається відгадувати його думки. На конференції в Парижі Мануїльський тільки компромітує і ганьбить добре імя України, бо це й є одне з головних завдань, яке йому призначив його кремлівський пан. На щастя, вольні країни, як це видно теж з американської преси, правильно оцінюють ганебну ролю Мануїльського, совєтського сателіта, кремлівського слуги і зрадника України. Але в сьогоднішній обстанові в світі, ще можливе таке, щоби кати виступали в імені своїх жертв, та щоби про мир говорили ті, на прапорі яких виписана власне війна, „світова революція" та всякого роду диктатури. Але немає сумніву, що раніше чи пізніше прийде ще до справжньої Мирової Конференції, як немає теж сумніву, що на ній буде заступлена Україна. Тільки на цій конференції вже цілком певно не буде ані Мануїльського, ані його кремлівських хазяїнів.

Микола Чубатий.

Нові наші завдання супроти скитальщини

II.

Українські скитальці потребують інформації.

Українські скитальці потребують в першу чергу інформації про своє положення та про їх майбутнє. Це декому видається парадоксом, одначе хто колинебудь видів як виглядає таборове життя такого скитальця, тому ясно, що найважнішою справою для скитальців це потреба основної інформації. Людина в таборі не має лучности зі широким світом, не читає світової преси, не знає нерідко завдань та організації навіть тих органів, що з ними вона зустрічається кожного дня. Вкінці скиталець не знає яке його майбутнє. Воно нерідко стає перед ним як несподіванка, дарма, що ми тут зі широкого горизонту та на основі автентичних і всесторонних інформацій можемо куди більше знати, як ці люди замкнені в таборі. Що буде з нами — це найчастіше запитання в листах зі скитальщини.

Не маючи найбільше основних інформацій про своє положення, ідейніші скитальці снують пляни про створення мало не автономічного краю зі скитальців десь в неозначеній країні. Активісти беруться горячково за працю та організують установи так немов вони там малиб лишитися на віки. „Присилайте нам хочби сто машинок до писання", пише професор одної установи, яка за кілька місяців мусить бути зліквідована в такій формі, в якій вона нині існує. Скитальцеві, що переселюється, позволяють взяти зі собою тільки 32 кільограми багажу. По щож в такім випадку сла ти ці машинки, що коштувалиб в Америці біля шість до вісім тисяч долярів та яких, до речі, нині й в Америці ще не можна легко дістати.

Одиниці з менше громадським інстинктом, штурмують допомогові установи, хоч повинні розуміти, що установа громадська не може давати помочи людині, без громадського поручення, про яку нічого більше не знається як тільки те, що вона про себе написала.

Рівночасно з тим появилося нове нездорове явище; деякі навіть старі емігранти, які знають свою країну, її мову та навіть вже деякі громадські коннекції з місцевим громадянством, постановили немов скористати з того загального руху, так собі перенестися за море, в надії поліпшити свою скитальську недолю. Це явище рішучо шкідливе, бо той рожевий світ, за яким вони шукають не є таким рожевим навіть в Злучених Державах, що стали немов мрією для многих скитальців. Врастання в нове, невідоме собі громадянство, це операція надто болюча й старі емігранти повинні остати на місці та стати радше організаційними клітинами нової скитальщини та добрими порадниками для тих, що опиняться в тій країні.

Можливости поселення в Европі.

В засаді українські скитальці мусять мати на увазі, що кожен, хто може приміститися на місці або в найблищій країні, повинен з того користати та вростати в новий ґрунт. Певно, що в таких перенаселених країнах як повоєнна Німеччина, Австрія, чи Італія годі лишатися, свіжим українським скитальцям, одначе в таких ріднo населених країнах як Чехословаччина, а передовсім Франція, є ще великі можливости поселення. Деякою перешкодою в тім є непевні політичні відносини тих країн, небезпека їх комунізації, одначе ця справа вияснитися в найблищій майбутності.

Наші центральні організації у Франції повинні, по моїй думці, повести студії над можливістю поселення більшої кількости українців у Франції. В осени відбудуться вибори до французьких законодатних установ і політична ситуація тої країни виклярується на кілька літ. Французькі урядові кола кілька разів виявили бажання побільшити вимираюче населення Франції новими емігрантами в числі біля трьох міліонів. Французьке господарство здавна відчувало брак робітників, головно французькі села, тому українець від тисячів літ хлібороб, міг би там зовсім добре почуватися. Слід мати на увазі, що найгірше життя у Франції в найблищих роках буде краще ніж в преріях Арґентини та Уругваю чи в праліcах Бразилії. Це одна незвичайно важна проблема, що повинна бути простудійована на першому місці в плянуванні розселення українських скитальців. Тому може й добре зробив Допомоговий Комітет Американських Українців, що через купно дому для української еміграції в тій країні створив немов осередок, де повинна зосередитися акція еміграції українських скитальців у Франції.

Еміграція до Північної Америки.

Хочемо ми цього, чи ні, до Злучених Держав дістанеться мабуть тільки невелика частина наших скитальців, прямо через важкі іміграційні обмеження до цеї країни. Тут дістанеться в першу чергу ці, що мають свою близьку родину й то Господь віддає коли, бо увільна іміграційна квота з усіх країн до Америки є невелика та й вона мало не в цілости занята неукраїнцями.

Дещо більше людей дістанеться до Канади. Повністю використати максимальні можливості переїзду українських скитальців до Канади, це головне завдання Українського Канадійського Допомогового Комітету.

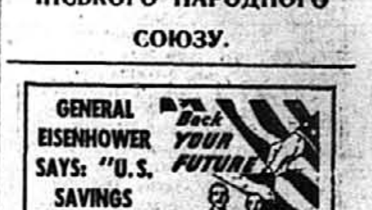
Рільничий характер старої української канадійської еміграції в подавляючій частині відкриває можливості найти там також приміщення для агрономічних науковців, теоретиків та практичних працівників, як теж експертів кооперації. Ця остання справа заторкає частину питання помочи діячам української культури. Річ природна, що ми повинні подбати, щоби до Злучених Держав та до Канади дісталося можливо як найбільше свіжої української імміграції.

Резерват Української Національної Культури.

До Злучених Держав та до Канади нам треба усіми способами старатися спровадити наших найкращих інтелектуалів - вчених, письменників, мистців, щоби тут створити резерват української національної культури, до часу, як довго триває культурне лихоліття на рідних землях. Ці дві країни на це найкраще надаються з кількох причин. Українська стара еміграція тут вже найкраще загосподарована та найскорше буде в силі покрити видатки потрібні на піддержку української національної культури. Без піддержки громадянства ніяка культура ніде на світі не може розвиватися нормально. Не йде отже про масовий імпорт інтелігенції, тільки про приміщення найкращих представників української науки, мистецтва та письменства. Тут мав би бути створений Інститут Української Культури, не пересуджуючи наперед, яку форму він прийме. Про це рішать самі діячі української культури, які тут опиняться в порозумінні зі своїми товаришами, що остануть по других країнах світа. Тут малаб бути зосереджена видавнича діяльність. Тут мав би бути створений Український Національний Архів, що зберігав би сліди української визвольної боротьби та твори українського духа перед всякими несподіванками з боку ворога. Ніяка країна в Европі нині не є під тим оглядом беспечною.

Власне це, що Злучені Держави найбезпечніше місце на світі, це друга причина, чому тут мав би бути створений український культурний осередок. Характер української еміграції (в Злучених Державах більше індустріяльний, та рільничий в Канаді) наказував би зосередити агрікультурників радше в Канаді, творців технічної культури, природників та українцістів в Злучених Державах. Близькість Канади та легкість комунікації не була б трудністю для культурної співпраці.

(Докінчення буде).

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.
(Другий том трильогії „ОГНЕМ І КРОВЮ").

ПЕРША ЧАСТИНА

31)

Павлоцькому мимовільно жаль стало царя, людини-невдачника. З слів наказу віяло щирістю й простотою. Людина, що її, будь-що-будь, позбавлено влади, людина непевна за своє майбутнє, наказує військам бути вірними новій владі в імя Батьківщини. Не кожний володар на його місці вчинив би так. Гура-патріотичним наказам всяких Миколи Миколаєвичів, Евертів і Безобразових надто далеко, не до порівнання, з цим простим наказом, очевидно подиктованим сумлінням нещасливої людини, що на біду собі, і державі знайшлася на вершку суспільної піраміди. Можливо, це перший і останній наказ, написаний царем без вмішання всяких прошених і непрошених дорадників. Як близько року тому, — на параді у Волинському Поліссі, так тепер, Павлоцький відчув до бувшого царя щирий жаль і симпатію людини до людини. Микола II став приватною людиною, — тим краще для нього і для народів російської держави. Не буде поносити відповідальности за всі кривди й злочини заподіяні урядом в його імени. Життям пересічно-заможного російського інтелігента, знайде заспокоєння від тягарів і турбот з владою звязаних, тішитиметься тихими радощами в кругу дітей. Недалекої, жорстокої будучини генерал Павлоцький не передбачував. Не передбачував її ні один з нових верховодів російської держави.

З неменшою симпатією до „полковника Миколая Романова" поставилося християнське населення Могилева. 4. березня притрапилася якраз неділя. Павлоцький пішов до катедри більше з цікавости, — кого поминатиме на Богослуженні духовенство. Прибув і бувший цар під ескортою двох молодих старшин. Соборний протодіякон на ектенії замісць „Благочестивішого, Самодержавнішого, великого государя" і так далі, затягнув: „Боголюбиву Державу Російську і її Правительство, воєначальників і христолюбиве воїнство і первоприсутного в чесному храмі цьому, Миколая Олександровича Романова й родину його, хай спомяне Господь Бог...". Люди на царя зглядалися, а він скупчено молився. Опісля многоліття — Державі, урядові, військові і знов же Миколаю Александровичу. Співали всі вірні. Так зміну влади констатувала церква, своїм авторитетом нову владу узаконила. Всі поводилися поважно й при виході бувшого володаря з церкви.

По Богослужбі всів Павлоцький в мішаний поїзд. Ночувати довелося на Жлобинській стації. Над ранком надійшов поїзд з Минська, переповнений запільними „героями", самими молодиками, золото- й срібно - погониками. Генералові вдалося відвоювати собі окремий переділ: пошани до генеральських зигзагів революція ще не змінила. Ще одна пересадка в Бахмачі, а над вечір зарисувалися в проміннях заходячого сонця бані численних київських церков і манастирів.

IX.

Ще в подорожи з Бахмачу якийсь, типового запорізького обличча старий добродій перестерігав молодого генерала, щоб з огнем не грався! Невідомо бо, чим та хвалена революція скінчиться! Це по перше, а друге — нема, мовляв, чого свою жовтоблакитність так маніфестувати. Відділившися від братньої Великоросії — Малорія, чи там Україна, існувати, мовляв, не може! Добродій вбраний був у поважної ранги віц-мундир міністерства народньої освіти, певно якийсь директор гімназії, а може й ще вище пташка. Павлоцький відпалив: — Скінчиться тим, чим скінчитися! Не „малоросійським" борщем з галушками у всякому випадку, ані „малоросійським" гопаком у вишитій сорочці з гарасівкою! Нехай пан професор дбає за виховання своїх учнів, а в чужі справи не мішається. Набув недруга, але... В Києві не далі наступного дня переконався, що й „батьки українського народу" далі „малоросійського" гопака з борщем йти зовсім не збиралися!

Недружньобливі погляди кожного зустрічного спинялися на його жовто-синіх Андріївських хрестах ще на стації. Значучо перемигувалися, непомітно кивали головами в його сторону. Говорити не сміли, а він на підмигування не зважав. Вийшов на Велику Володимирську. Минав безперервний людський потік на хіднику і чув за собою:

— Сматріте! Сматріте! Хтож, і гаспада украінци із мйортвих уже воскресают!

— Да! — хтось відповів з характеристичним гирканням. —Жолто-синіє парадуют открито!... Только надолго-лі?

— А всьо таки смело, чорт побері! Сматріте на нєво! Вчера єщо Нікалушке верой-правдой служіл, а не паспелі нагнать єво ко всем чертям, а он ужо мазепинство тут разводіт!

— Ізменнік революціоннаго фронта! Украіни захотелось!

— Ето ми єщо посмотрім, чего із етого вийдет?

Не оглядався. Може вперше відчув ворожість до гаркунів. Обмежена старою владою в правах чужа меншість в Україні вже починала господарями краю нехтувати, ледви рівноправність здобувши. І боронила єдність держави, яка людських прав їх власне позбавила.

(Дальше буде).

ЖАРТИ.

Герой.

— Іване, чому тобі безупину одна рука дрожить?

— То, бачиш, по цій стороні сидить моя жінка.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1946 Р.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ.

Відділ ч. 402 злучився з відділом ч. 326, створивши один відділ У. Н. Союзу, під ч. 326 в Авока, Па.

ВІДДІЛИ СУСПЕНДОВАНІ.

Суспендовано відділ ч. 458 У. Н. Союзу за незаплачення місячних вкладок.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Кубарик Петро.
В. 7. Демко Павло, мол.
В. 8. Якимець Стефан.
В. 16. Смолій Марія.
В. 18. Дзядик Патрися А.
В. 22. Ґавалюх Володимир, Брилінська Марія А.
В. 29. Слюсарчук Володимир Й.
В. 33. Демкович Вілям.
В. 38. Дуверетський Дмитро, Бріндак Володимир А., Коваль Елизавета.
В. 45. Кіршнер Франко.
В. 51. Бобик Марія, Глиновський Стефан, Крекота Катерина.
В. 52. Шабан Дмитро, мол., Шабан Розалія.
В. 59. Сербин Станислав.
В. 63. Турко Вергенія Г.,
В. 70. Валш Марія.
В. 71. Федьо Никола.
В. 75. Гойдало Іван, Михалюк Данило, Михалюк Дмитро.
В. 85. Берецький Іван.
В. 87. Максимик Елизавета.
В. 90. Лапоцький Михайло.
В. 91. Павлиш Володимир мол.
В. 109. Василик Павло.
В. 112. Барилська Евгенія, Барилська Меланія.
В. 121. Іванців Петро М., Мельник Франко.
В. 127. Тимкович Володимир, Коверко Михайло, Макогон Михайло А., Макогон Петро А., Макогон Володимир А.
В. 136. Нелсон Джеймс А.
В. 137. Конопка Стефан.
В. 145. Морикін Чарлс.
В. 146. Андрушко Катлина.
В. 147. Мороз Стефан.
В. 155. Проциник Перто.
В. 161. Антушак Іван.
В. 163. Бохей Амелія.
В. 164. Борис Бетій.
В. 182. Малець Ґеноефа.
В. 183. Ґолей Марія, Кінащук Михайло.
В. 192. Довганюк Михайло, Зукер Едвард мол.
В. 195. Астряб Михайло.
В. 200. Ґосподарець Володимир, Ґосподарець Анна.
В. 204. Івашків Марія, Мороз Реймонд, Руденис Петро.
В. 206. Мостецький Вінцент В.
В. 215. Бобовник Юрій, Сиделко Тесій А.
В. 221. Бас Марія М., Бас Володимир, Буцяк Петро, Буцяк Володимир, Дитко Іван.
В. 223. Барнас Марія Е.
В. 230. Андерсон Анна, Чулик Марія, Дида Еленора Б., Мельник Михайло.
В. 236. Баль Август.
В. 242. Горват Алдна, Горват Елія, Гришко Анна, Гришко Ева.
В. 253. Харко Петро.
В. 271. МкКій Анна, Рущак Анна.
В. 274. Рок Рей.
В. 288. Барна Павло, Сисак Володимир.
В. 289. Стайнер Йосиф.
В. 292. Дідик Анна.
В. 296. Карсон Павло.
В. 317. Мельник Михайло.
В. 325. Смолка Павло, Поврозник Олена, Лех Михайло.
В. 341. Когуч Тома.
В. 348. Бурей Андрій І.
В. 349. Розов Мирослав.
В. 352. Форман Вілям В., Форман Стефанія.
В. 353. Василюк Дженіна.
В. 361. Ляхович Йосиф, Почтар Джером П., Дроздовський Генрій, Горський Іван, Гаймер Катерина.
В. 363. Лалюк Іван.
В. 364. Сентій Михайло мол.
В. 369. Сірський Чарлс.
В. 371. Стецкович Іван мол.
В. 390. Пьотровський Марія Г.
В. 400. Хороший Едвард.
В. 401. Кренціглова Маргарета М.
В. 403. Турко Іван мол.
В. 415. Мельник Алувійз.
В. 432. Кураш Анна, Гунцар Анна, Михайловська Анна, Михайловський Ізидор, Михайловський Роман, Михайлишин Петро, Воробець Григорій, Золотукга Олена, Золотукга Ольга, Долішна Петруся, Вахна Тед.
В. 438. Борота Петро, Терлецький Магарета, Яворський Йосиф.
В. 441. Гайнрич Володимир.
В. 445. Щербанюк Стелля.
В. 451. Ґалай Марія.
В. 473. Самбір Павло, Запаринюк Петро, Вовк Анна.
В. 475. Самардяк Олена.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 20. Войтович Прокіп.
В. 40. Глинська Анеля.
В. 61. Коземчак Марія.
В. 80. Грицак Алися, Грицак Дорота.
В. 82. Земба Іван.*
В. 90. Надич Іван.*
В. 142. Шевчук Яків.*
В. 158. Кравчук Марія.
В. 217. Лисий Володимир.*
В. 242. Стопій Анна.
В. 264. Дичко Ілько.*
В. 270. Меґович Іван,* Меґович Марія, Меґович Петро.*
В. 365. Горват Тесій.
В. 371. Шваничак Марія.
В. 489. Миника Михайло.*
В. 445. Бабяк Василь,* Москаль Володимир.*
В. 469. Капаловський Андрій, Капаловська Магдалена.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Моравич Павлина, Моравич Стефан.
В. 25. Лутвінюк Теодор,* Ґеншо Марія Дж., Шафран Анна М.
В. 41. Гривняк Силвестер.
В. 47. Хома Олена, Етел Анна Е., Голбен Дженета М., Хома Анна.
В. 59. Федірко Михайло.*
В. 163. Сивуляк Анна, Стрейт Олена М., Сивуляк Леон.*
В. 269. Мисюра Марія.
В. 293. Ріпка Павло.*
В. 338. Лісович Казимир, Лісович Катерина.
В. 361. Галичин Василь, Луців Стефан.
В. 368. Мацкевич Іван.
В. 374. МкФій Марія Р., Пратер Анна
В. 427. Лоік Стефан,* Лоік Катерина.
В. 432. Капаловський Андрій, Капаловська Магдалена.
В. 445. Поцілуйко Михайло, о. Мусій Никола М., Гладун Петро.
В. 477. Струнговська Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 96. Костек Михайло.
В. 103. Танин Василь В.,* Танин Теодор.*
В. 108. Мельничин Генрій.*
В. 179. Городиська Елизавета І.
В 229. Савкулич Марія.
В. 234. Фуртас Григорій.*
В. 348. Бурей Марія К.
В 386. Сич Іван.
В. 473. Телевяк Олекса.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Катанчик Павло.
В. 9. Панкович Іван,* Вайда Марія.
В. 78. Вдовяк Антонина, Ваненчук Антін, Ізделський Іван.
В. 85. Кудрик Маргарета.
В. 94. Паранюк Вілям
В. 123. Козуб Агнеся.
Т. 138. Єтішевський, Олекса.*
В. 155. Гукер Конрад Г.*
В. 172. Ільницька Розалія.
В. 180. Музик Іван.*
В. 227. Бунґо Ірина.
В. 235. Афтанас Марта.
В. 247. Босак Йосиф мол.*
В. 274. Курчиньский Тимко.*
В. 276. Мацюряк Цецеля.
В. 286. Чорній Петро.*
В 304. Кителець Теодор.*
В. 320. Захарчук Зофія М.
В. 343. Паньків Анна.
В. 365. Самбірський Іван,* Цибрінська Антонина.
В. 379. Тавнслій Іван Д.*
В. 397. Бокайло Ольга, Бокайло Олена.
В. 406. Дзвончик Дорота, Ядик Григорій.*
В. 441. Голошевський Тимко,* Вовк Григорій.*
В. 444. Вербецький Михайло,* Мочернюк Стефан,* Кісіль Іван.*
В. 445. Вовк Лев,* Коваль Марія, Клим Стефан.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 28. Моравич Павлина, Моравич Стефан.
В. 36. Мисюра Марія.
В. 41. Лісович Катерина, Лісович Казимир.
В. 59. Фанґа Ілько.
В. 67. Стадник Трохим.
В. 113. Шафран Семен.*
В. 147. Струнґовська Анна.
В. 162. Зиняк Михайло,* Зиняк Ева, Зиняк Анна.
В. 204. Галичин Василь.
В. 206. Мацькевич Іван.
В. 221. Базарницький Стефан.
В. 227. Ґеншо Марія Дж.
В. 238. Пратер Анна, МкФій Марія Р.
В. 283. Фліс Онуфрій.
В. 287. Лутвінюк Теодор.*
В. 311. Федірко Михайло.*
В. 414. Василик Анна.
В. 418. Челак Стефан.
В. 441. о. Мусій Никола М.
В. 469. Капаловський Андрій, Каловська Магдалена.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 96. Костек Михайло.
В. 103. Танин Василь,* Танин Теодор.*
В. 108. Мільничин Генрій.*
В. 179. Горидиська Елисавета.
В. 229. Савкулич Марія.
В. 234. Фуртас Захарій.*
В. 348. Бурей Марія К.
В. 386 Сич Іван.
В. 473. Телевяк Олекса.*

ЧЛЕНИ ВІДІШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. 206. Мостецький Вінцентій В.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 106. Гриньків, Василь.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 7. Мельник Михайло.*
39. Дембіцька Марія.
В. 67. Чухрей Анастазія.
В. 70. Возник Іван.
В. 112. Бак Марія.
В. 147. Мороз Мирослав.*
В. 160. Фірман Петро.*
В. 173. Федоркович Михайло.
В. 200. Велькaнович Катерина.
В. 205. Левандовський Юрій,* Левандовський Андрій.*
В. 213. Скарбівський Володимир.*
В. 221. Іванишин Марія.
В. 232. Колодійчук Дорка.
В. 233. Кузан Анна.
В. 236. Цибульска Олена.
В. 242. Криба Іван мол.*
В. 291. Бахаровський Никола.*
В. 342. Гамадик Катерина.
В. 348. Крут Іван.*
В. 361. Козар Марія.
В. 406. Даниляк Олекса.*
В. 432. Заяць Василь.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 45. Регулик Михайло.
В. 48. Нагребецька Марія.
В. 56. Сенко Іван.
В. 65. Патрило Стефан.
В. 69. Малиса Стефан, Левко Катерина.
В. 76. Робак Станислав.
В. 90. Грабарович Юрій.
В. 91. Кучірка Марія.
В. 102. Кліщинський Мирослав, Щур Франко.
В. 121. Кубітович Петро.
В. 123. Баран Марія.
В 156. Погорілець Дмитро.
В. 170. Кужма Ґроґорій.
В. 172. Динис Василь.
В 181. Клован Дмитро.
В. 198. Кавалець Никола.
В. 217. Таркулич Петро.
В. 221. Канюґа Катерина.
В. 223. Мороз Петрунеля.
В. 229. Ізак Григорій.
В. 274. Дирко Петро.
В. 312. Білецький Михайло.
В. 334. Мазур Іван.
В. 361. Добряньский Іван.
В. 369. Сарматюк Никола.
В. 373. Ґолдак Анна.
В. 383. Білик Паранка.
В. 405. Опришка Михайло.
В. 406. Білас Стефан.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	34,394
В місяці липні 1946 р. принято нових	131
В місяці липні 1946 р. принято наново	24
В місяці липні 1946 р. принято з переступними листами	45
В місяці липні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	10
В місяці липні 1946 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	34,604
В місяці липні 1946 р. суспендовано	39
В місяці липні 1946 р. відійшли з переступними листами	40
В місяці липні 1946 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	10
В місяці липні 1946 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці липні 1946 р. відійшли зо зворотом у готівці	23
В місяці липні 1946 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці липні 1946 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	1
В місяці липні 1946 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці липні 1946 р. померли	31
Разом	145
З кінцем місяця липня 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,459

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	88
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	176
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	470
В клясі О-1000	на $1000	315
В клясі О-1500	на $1500	4
В алясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,701
В клясі Р-1000	на $1000	3,074
В клясі Р-1500	на $1500	36
В клясі Р-2000	на $2000	33
В клясі Р-2500	на $2500	4
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,212
В клясі Е-1000	на $1000	1,431
В клясі Е-1500	на $1500	32
В клясі Е-2000	на $2000	23
В клясі Е-2500	на $2500	4
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,422
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,765
В клясі W-1500	на $1500	40
В клясі W-2000	на $2000	19
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		81

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	4
В клясі Т- 250	на $ 25	173
В клясі Т- 500	на $ 500	3,635
В клясі Т- 750	на $ 750	528
В клясі Т-1000	на $1000	7,903
В клясі Т-1500	на $1500	189
В клясі Т-2000	на $2000	53
	Разом	34,459

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 3. Петерсон Михайло Т., Петерсон Бренда Дж.
В. 38. Коваль Вергенія.
В. 39. Костів Дмитро Г., Костів Юстин Б., Сивак Іван мом., Нютон Норман Р.
В. 51. Посавич Йосиф, Посавич Анна М., Бобик Іван, Бобик Марія, Бобик Франко, Буфон Бериса Л., Гицук Юрій Ф., Турок Франка, Турок Дженій, Турок Петро, Глиновська Флоренса, Глиновська Дженій, Глиновська Розалія М., Глиновська Стелля, Турок Франко, Турок Чарас.
В. 60. Марчіновський Михайло Г.
В. 63. Петровський Семен О., Бріська Варвара Дж.
В. 66. Вілсон Елизавета А.
В. 84. Койон Йосиф Д., Дудко Петро В., Чуйко Давид, Банат Іван Ю.
В. 87. Флавек Давид, Грицишин Василь, Максимик Вергенія.
В. 96. Швішек Шерман П.
В. 99. Надзян Михайло А., Валіґун Роберт Е.
В. 103. Танін Річард В.
В. 117. Малярський Роберт.
В. 121. Іванців Вергенія Ю., Мокрій Анна Г., Мокрій Давид В.
В. 127. Климко Андрія.
В. 130. Дзьома Вергенія, Віростек Павлина.
В. 137. Томко Елизавета.
В. 145. Сантоній Іванна Б., Сантоній Ренолд Д.
В. 146. Андрушко Йосифина.
В. 158. Баглай Маделина Дж.
В. 163. Бохей Марія А., Стрейт Кароля.
В. 164. Пипяк Марія А.
В. 165. Корнова Давид Р.
В. 177. Лучка Едвард Ф., Лучка Кенет Б.
В. 200. Шнеп Юрій А.
В. 215. Гердирія Дарлина А., Локер Джеймс.
В. 221. Вісна Петруся.
В. 227. Калинич Ірина.
В. 230. Дида Шерон А., Бернард Вілям.
В. 238. Турчан Павло С.
В. 253. Ламбертон Вейд.
В. 269. МкКомбс Джефрій Д., МкКомбс Михайло С.
В. 281. Павлишин Роберт С.
В. 304. Давид Петро.
В. 306. Скаласький Річард.
В. 313. Прокопчук Стефан.
В. 316. Скорохода Олена Дж.
В. 325. Зелем Сандра Л.
В. 344. Рік Роджер П.
В. 347. Рігін Катлина.
В. 348. Михальчик Вілям мол., Михальчук Тома І.
В. 361. Бакун Франко, Чарнецький Бобій, Галичин Маріянна Л.
В. 367. Янціс Ронал А.
В. 370. Ліпцан Карен А.
В. 371. Лион Іван Т., Буран Ліна К.
В. 374. Старуський Тома.
В. 386. Шарба Андрій мол.
В. 390. Ґабрян Амелія, Ґабрян Іван.
В. 401. Бобич Роберт М., Бобич Доналд Р.
В. 428. Викстром Вілям А.
В. 432. Волошин Петро Р., Левінський Вілям, Левінський Едвард, Фабян Евдокія І., Фабян Ярема.
В. 442. Захарчук Теодор.
В. 451. Мякуш Юляна Л.
В. 465. Дячишин Евген І., Форест Шірлей М., Лагода Леся.
В. 469. Дзюган Доглес Р., Коломайз Денис.
В. 473. Калба Богдан І., Панасюк Морис І., Різок Евген С.
В. 474. Ґриглевич Іван М., Орихівський Ґералд В., Осадчук Володимир, Осадчук Олесся, Орихівський Орест О., Спасюк Іван М.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 61. Коземчак Вілям.
В. 82. Земба Іван Антін.
В. 142. Шевчук Вінцентій.
В. 264. Койшаль Олена.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Моравич Полій А.
В. 163. Савуляк Емілія З., Савуляк Лев, Стрейт Олена.
В. 269. Ґаран Джерій.
В. 374. Старушко Йосиф 2, МкФій Кароля А.
В. 423 Настюк Дайана Н.
В. 427. Лоік Анна, Лоік Дженія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 5. Сінгура Едвард.
В. 133. Лесняк Іванна Ф.
В. 146. Михальський Ґерій С.
В. 158. Баглай Андрея Г.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 67. Чухрей Марія Н.
В. 90. Канінець Данило, Канінець Стефан, Смолак Марія, Смолак Михайло мол., Смолак Йосиф.
В. 176. Шух Едвард, Шух Йосиф.
В. 227. Бунґо Іван Е. мол.
В. 268. Липка Флоренса, Липка Юрій, Липка Іван, Липка Стефанія.
В. 274. Проць Річард, Проць Олена.
В. 290. Оздарський Ронaлд С.
В. 291. Корилко Мирон.
Т. 338. Мазур Евелина, Мазур Елсій.
В. 385. Левко Катерина.
В. 421. Біланик Емілія.
В. 422. Кійнин Варвара А. З.
В. 438. Струк Елизавета.
В. 441. Музика Роман Г., Музика Лідія Дж.
В. 445. Вовк Олена М., Погорецький Роман Н.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 28. Моравич Полій А.
В. 36. Ґаран Джерій.
В. 113. Шафран Джеймс, Шафран Іван мол., Шафран Марія М.
В. 162. Зиняк Анастазія.
В. 238. Старушко Йосиф 2, МкФій Кароля А.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 5. Сінгура Едвард.
В. 133. Лесняк Іванна.
В. 146. Михалський Ґерій С.
В. 158. Баглай Андрея Г.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 5. Кубарик Петро.
В. 22. Брилінська Марія А.
В. 63. Турко Вергенія.
В. 71. Федьо Никола.
В. 87. Максимик Елизавета.
В. 109. Василик Павло.
В. 112. Барилська Дженій Дж., Барилська Меланія, Барилська Евгенія, Барилська Емілія.
В. 127. Тимкович Володимир.
В. 137. Конопко Стефан.
В. 147. Мороз Стефан.
В. 163. Сивуляк Емілія З.
В. 182. Малець Ґеноефа.
В. 223. Барнас Марія Е.
В. 236. Баль Август.
В. 288. Барна Павло, Сисак Володимир.
В. 292. Дідик Анна.
В. 296. Карсон Павло.
В. 349. Розов Мирослава.
В. 363. Лялюк Іван.
В. 364. Сентій Михайло.
В. 369. Сірський Василь.
В. 371. Стецкович Іван мол.
В. 400. Хоронзій Едвард.
В. 415. Мельник Аловійза.
В. 438. Борота Петро, Терлецька Магарета, Яворський Йосиф.
В. 475. Самардяк Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 7. Демко Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 75. Тарас Данило.
В. 233. Кузан Олена.
В. 347. Горінь Михайло.

ДІТИ ПОМЕРШІ.

В. 342. Маркович Володимир, 2.
В. 376. Ковалькевич Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,800
В місяці липні 1946 р. принято нових	112
В місяці липні 1946 р. принято наново	4
В місяці липні 1946 р. принято з переступними листами	21
В місяці липні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	4
Разом	11,941
В місяці липні 1946 р. суспендовано	29
В місяці липні 1946 р. відійшло з переступними листами	17
В місяці липні 1946 р. відійшло до старших членів УНС	34
В місяці липні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	4
В місяці липні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	3
В місяці липні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці липні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	1
В місяці липні 1946 р. померло	3
Разом	91

З кінцем місяця липня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,850

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій	на $500	4,098
В клясі 2-гій	на $400	1,156
В клясі 3-тій	на $300	2,384
В клясі 4Р	на $ 250	70
В клясі 4Р	на $ 500	1,542
В клясі 4Р	на $1000	444
В клясі 5Е	на $ 250	229
В клясі 5Е	на $ 500	1,585
В клясі 5Е	на $1000	342
	Разом	11,850

З кінцем місяця липня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	46,309

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Для українських скитальців.

До Зл. У. А. Д. Комітету в Філядельфії вислано з української громади в Ню Гейвен $803.03. Жертували: Парохія св. Арх. Михаїла $100; тов. Любов $50; по $25: Братство св. Михаїла, Сест. Непорочного Зачаття, Олекса Ґіна з родиною; по $20: Анастазія Довга, Василь і Марія Фармакіс, Андрій Брухаль; по $15: Петро Гричаник, Агафія Бундзяк; по $10: о. Роман Волинець, Кость Марущак, Никола Кісіль, Никола Хабінець, Никола Музика, Никола Патинок, Віронька Попилишин, Кароль Стасюк, М. Сампара (ст.), Йосиф Бурбела (стар.), Йосиф Бурбела (мол.), Марія Бурбела, Яків Борецький, Володимир Бережіцкий, Григорій Куць, Анна Чайковська, Анастазія Лотоцька, Текля Дахневич, Катерина Хододзяк, А. Ліпцан, Анна Голубович, Василь Фурс, Олекса Плуговський, Йосиф Бережіцкий, Константин Гузар з родиною; по $5: Михаїл Дрозд, Катерина Переняк, Олена Гричаник, Іван Гузар, Йосифина Бережіцька, Володимир Колесняк, Теодор Ковальчук, Михайло Лобор, Михайло Тайсер, Данило Небор, Микола Дерень, І. Музика, Йосиф Барабаш, Ольга Калис, Олекса Копилищ, Варвара Дробіс, Павло Василик, Евдокія Пасечна, Ілія Похмурський, Іван Підлісний, Анна Конюшевська, Евгеній Волинець, Іван Перцак, Дмитро Веселик, Франко Ґаврон, Іван Ройко, Іван Плуговський, Іван Мусович, Евстахій Гричаник, Анна Добровська, п-ні Витенко, Франко Ливандовський, Варко Біловус, Василь Козачок, Кость Левчук, Марія Піварчук, Варвара Литвинюк, Петро Воляник, Анна Каскій, Кость Рошка, Тома Шалаган, Володимир Витенко, Петро Федишин, Стефан Дякун, Якім Зуков, п-ні Башта, Петро Земледух; по $3: п-ні Калис, Дора Диґлиц, Анна Земледух; по $2: Петро Салдебар, Петро Равлик, п-ні Прано; по $1: Йосиф Сердинський, Никола Біловус, Василь Швайчук, Анастазія Малішевська, Михайло Николишин. — Разом $820.50, а розхід $17.47. — Вислано $803.03.

523 фунтів убрання вислано до Ню Йорку. Дякуємо всім, що причинилися до цеї праці, як тим, що збирала фонди, так тим, що займалися убранням.

За уряд: **Марія Музика, Марія Бурбела, Марія Кісіль.**

БОСТОН, МАСС.

Поміч скитальцям і сиротам.

На піврічних зборах парафії української автокефальної церкви Св. Тройці, після справоздання урядників підписаний згадав про тяжке положення українських скитальців й сиріт, що скитаються у чужих краях та потребують й надіються матеріяльної і моральної помочі з Америки. Відтак промовляв головний радний У. Н. Союзу, гром. Микола Давискиба, в справі несення помочі і поставив внесення, аби з каси негайно вислати $50 для скитальців, а $50 на спровадження українських сиріт до Америки. Внесення було поперте громадянином М. Коаулкевчием і П. Улашкевичем й зістало ухвалене через аклямацію. Згадану суму переслав підписаний до З. У. А. Д. Комітету в Філядельфії, Па. Постановлено, що місцевий Допомоговий Комітет має дальше продовжувати збірку одежі для скитальців, бо зближається зима і ця поміч є конечно потрібна. Соромно булоб для нас, як би українські скитальці уміраля з холоду й голоду на чужині. Тому до праці, старші і молоді, жінки і дівчата, усі допоможім нашим скитальцям ділами і жертвами!

о. В. А. Каськів.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Усі жертви, надсилані ласкаво на пресовий фонд „Свободи", потверджуемо з подякою проголошенням у тій рубриці.

Ева Федишин, Ґеґеман, Н. Й. $5.00

Адміністрація „Свободи".

ЗАКАРЛЮЧКИ.

Першою радою для держави, яка попала під лиху адміністрацію, є інфляція грошевої валюти; другою радою є війна. Одно й друге дає хвилевий добробут, одно й друге приносить постійну руїну. Одначе одно й друге є засобом політичних і економічних опортуністів. — Ернест Гемингвей.

—о—

Інфляція приходить тоді, коли замало є товарів на ринку, щоб їх купити такими грішми, які є в посіданню людей. — Генрі Форд 2-гий.

—о—

„Впродовж" довше ніж війна. Вчасі війни видавали зарядження „впродовж війни". Війна скінчилася, а „впродовж" — „фор ди дюрейшен" — дальше остає в силі.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

Зі звіту з діяльности Українського Комітету Допомоги Збігцям в Італії

За діловий рік від 30. травня 1945 до 30 червня 1946 р.

(Надіслане до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету).

Опіка над полоненими українськими вояками.

Головним завданням опіки над полоненими нашими вояками, які перебувають сьогодні в Ріміні, було зпочатку й залишилося по сьогодні: а) Звязати їх зі світом і удержувати той звязок постійно, б) Дати їм змогу провадити між собою культурно-освітну працю.

Для наладнання звязку зі світом Комітет занявся відразу розшуками за рідними і знайомими наших вояків та пересилкою листів з табору до інших країв в Европі й за океан. Переважаюча частина розшуків Комітету, яких скількість в цьому діловому році переходить 6,000, це розшуки, що їх одержав Комітет від наших полонених вояків. За діловий рік переслав Комітет із табору полонених 34,246 листів, до табору — 8,770 листів і 743 пакунки.

Щоби уможливити нашим воякам культурно-освітну працю, Комітет у порозумінні з Командою Табору, а зокрема з її Культурно-Освітним Відділом, закуповував в міру своїх засобів, найконечніші книжки, канцелярійне й шкільне приладдя та дещо зі знаряддя для варстатів. Видатки на культурні потреби табору полонених у Ріміні сягають квоти 963,041 лір.

Український Табор Полонених у Ріміні це одинокий із усіх українських таборів, де є так багато різних шкіл і курсів, від народної школи починаючи, а Технічною Школою, чи Народним Університетом кінчаючи. Нині на близько 10,000 вояків — 4,200 є учасниками одинайцяти різних шкіл і курсів, як:

1. Семиклясова народня школа.
2. Рільнича школа.
3. Торговельна школа.
4. Ремісничa школа з 6 відділами: а) слюсарським, б) шевським, в) кравецьким, г) столярським, ґ) фризієрським і д) мулярським.
5. Доповняючі курси під проводом ремісничого цеху: а) столярський, б) кравецький, в) пекарсько-куховарський, г) мясарський, і ґ) фотографічний, як також цілоденні курси під проводом названого цеху: а) ковалів-підкувачів коней і б) годівельників коней.
6. Шоферські курси.
7. Дяківські курси.
8. Лісничі курси.
9. Технічна школа.
10. Матуральні курси.
11. Народний Університет.

Всі ці школи й курси проваджені власними таборовими силами — 216 професорами, учителями, викладовцями, майстрами й інструкторами.

Крім того в таборі дуже гарно розвивається всесторонний спорт з різними відділами й дружинами. Є там зорганізовані 3 хори, що стоять на високому мистецькому рівні, орхестра бандуристів, товариство „Просвіта" з читальнями по полкам, Українська Студентська Громада, що начисляє 341 членів, Мистецька Спілка, тощо. Видається також у таборі 4 часописи: „Таборове Життя" — два рази на тиждень, (в останніх днях „Життя в Таборі" стало щоденником), „Батьківщина" — раз у тиждень, „Юнацький Шлях" — видаваний Курінем Молоді раз у місяць та гумористичний часопис „Оса", що появляється раз на 2 тижні. Неперіодично виходить ще літературно - науковий журнал „Наш Шлях". Що якийсь час появляються збірки поетів. На ті всі видання наш Комітет достарчав паперу та допоміжного друкарського матеріялу.

Для опіки над табором полонених є в Комітеті осібний референт опіки над полоненими — о. д-р Іван Біланич, який відвідав табор 11 разів. Крім нього ще 8 священиків 15 разів відвідали цей табор.

Недалеко табору полонених у Ріміні є табор наших сестер-санітарок в Річчоне. 26 сестер звільнила вже англійська команда з табору інтернованих і вони живуть в таборі цивільних збігців у Річчоне, решта сестер 16 перебуває ще в таборі інтернованих тамже.

Опіка над цивільними таборами скитальців.

Українські скитальці на терені Італії розміщені по таких таборах: Барлетта, Трані, Барі, Реджжо Емілія, Модена, Ферма, Санта Марія ді Леука, Баньолі. Найчисленніше скупчені наші скитальці є в таборах: Трані і Барлетта, де вони перебувають як давні польські горожани. З усіми таборами утримував Комітет постійно лучність, весилаючи туди час від часу священиків, які, крім релігійної обслуги, несли також поміч від Комітету. На всі табори і групи украніців поза Римом видав Комітет 124,249 лір.

Слід згадати, що в деяких міжнародних таборах, як Реджжо Емілія, наші збігці могли творити осібні національні групи і провадити між собою культурно-освітну працю, за те в польських таборах — Трані і Барлетта, де перебуває коло 1,500 українських скитальців, не дозволено навіть на курс неграмотних. Ціле життя обмежується тільки до Богослужень. Душпастирем у тих таборах є о. Сидір Нагаєвський, а в останному часі прийшов йому до помочі о. д-р Ромуальд Рудницький.

В останніх тижнях аліянтська влада поліквідувала менші міжнародні табори, збираючи скитальців у більші центри. Українських скитальців перевезено частинно до табо-ру Баньолі.

Комітет постійно заосмотрює наших збігців по таборах часописами і книжками та посередничить у пересилці листів чи розшуків, якщо не можуть вони цього робити безпосередно з табору. Для деяких таборів у цілості, а для деяких частинно видав Комітет уже одяги й обуву з американських дарів.

(Дальше буде).

КОНҐРЕСМЕНИ В РОЛІ ПРОВОЖАТОРІВ. — Конґрес у Вашингтоні перервав свої наради, а конґресмени розїхались на вакації, а властиво на агітацію між виборцями. Але многі остають ще в Вашингтоні. Тепер головним їх завданням є говорити з виборцями, що їх відвідують та обводити їх по столиці й показувати їм найкращі памятники, музеї, будівлі й т. п. На картині бачимо конґресмена Ловела Стокмена, републиканця з Ореґон, як опроваджує гостей з свого міста.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пищучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ҐРУПА: ЛИСТИ ДО:

2734. Сухарек Анни, Ціхоцький Йосифа, Михайла і Марії, Кузьняк Івана з с. Жаготин, Бірча, від Кузьняк Івана.

2735. Сисак Данила з села Джурин, Чортків, від Сисак Василя.

2736. Саган Василя, Гавришко Адама з с. Оріховець, Перемишль, від Орищук Славка зі Станиславова.

2737. Тимчек Миколая, Фрішман Анни, Єллюк Павлини від Тимчук Володимира.

2738. Петик Луки з Калуша від Петик Степана і Михайла.

2739. Яворський Володимира від Щербан Каленика.

2740. Криворука Насті, Грицай Петра з с. Дорожова, Самбір, від Грушовський Степана.

2741. д-ра Стронська-Несторович Ярослави з Перемишля, Стронська Ольги з с. Болехівці, Дрогобич, Стронський Івана і Ярослави від Стронський Івана зі Львова.

2742. Іванців Олекси, Миколи і Дмитра з с. Коростовичі, Рогатин, від Іванців Анни (Войчишин).

2744. До рідних і знайомих з с. Оріхівці, Перемишль, від Бойко Василя.

2745. Стец Миколи, Дмитра і Петра від Сулик Степана з с. Бальниці.

2746. Дян Сорочак, Володимира і Онуфрія, Кицаб Йосифа, Миколи і Михайла з с. Яврпик Руський, Перемишль, від Сорочак Евгенії.

2747. Жеґрай Івана зі Зборова від Грицай Филипа.

2748. Гумен Василя і Теклі з с. Підгайчики, Зборів, від Гумен Антона.

2749. Пятко Андрія і Павла, Ґаркас Марії з с. Полонна, Сянік, від Слапка Михайла.

2750. До знайомих з Токарня, Сянік, від Сущко Степана.

2751. Дубас Андрія з с. Виписки, Перемишляни, від Войчак Льва.

2752. Білобровка Онуфрія від Грабчак Миколи з с. Паушівка, Чортків.

2753. Монастибський Мілька з с. Кіданів, Бучач, Ґула Михайла, Кричківський Леся від Чайковський Івана.

2754. Височанський Івана з с. Комарники, Турка, від Комарницький Ольги.

2755. Зікей Гриця з Полтавщини від Панашір Надії.

2756. Одомірок Андрія, Єдинак Петра від Одомірок Костя.

2757. Ціммер Івана з с. Нивосілок, Рава Руська, від Ціммер Анни.

2759. Кухта Івана з с. Королик Польський, Сянік, від Кухта Михайла.

2760. Падучак Петра від Падучак Мирослава.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В заголовку просимо конечно подати ґрупу і число.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Терористичні орґанізації в Румунії

Румунське міністерство нутрішних справ опублікувало в половині червня такий комунікат: „Органи загальної безпеки та державної поліції розкрили на території Румунії ряд терористичних організацій, які називаються: „Рух національного спротиву", „Гайдуки Аврама Янку", „Дивізія чорних жупанів", „Голос крови", „Диверсійна ґрупа Єлени Басарабяну". Всі ці орґанізації були між собою звязані та мали один центральний провід. Базуючись на результатах доходжень і на документах, уряд рішив перевести арешт провідних членів цих орґанізацій. Акція началась 27 травня і продовжується до цього часу. Під цю пору були заарештовані: ґенерал Аврел Алдя, бувший заступник директора розвідчої служби в уряді Радеску - Киндеску, адвокат Александреску, полк. Плеснілa, ґенерал Мошію, бувший командант баталіона „Юлій Манію" Ґабріель Ольтяну, урядничка американської місії в Румунії Ельвіра Ольтяну, бувша секретарка Антонеску Єлена Басарабяну. Поліція пошукує Бошка Малін, лідера „Залізної Гвардії" Горація Команчію, службовця британської місії, й других".

ПОШУКУЮТЬ

1) **ҐЛІБЧУК ВОЛОДИМИР, ТОМЮК ІГОР, ЛАЗАРЧУК МИКОЛА**, зі Старих Кутів, повіт Косів — пошукує їх **БУЛІЙ МИРОСЛАВ.**

2) **ДОРОЖИНСЬКИЙ**, студент медицини в Ґрацу, Австрія, пошукує за знайомими в Америці з села Угнова в Галичині.

3) **ПСТЕЛЮВ ІВАН І ҐРЕҐЕ ІВАН**, оба походять з Лацького Великого, повіт Золочів, мають перебувати в Ню Йорку. Пошукує за ними **РОМАНЮК СТЕПАН**, з Княжа, котрий перебуває тепер в Австрії.

Пошукувані зволять зголоситися на таку адресу:

WILLIAM RUSIAK,
68 E. 97th St., New York, N. Y.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 3. серпня 1946 року помер у 60 році життя

МИХАЙЛО РАДОВИЧ,

довголітний член Тов. Запорожська Січ, від. 388 У. Н. Союзу в Честер, Па.

Покійний походив з села Довге, пов. Дрогобич, Західна Україна. Полишив у смутку жену Катерину, 2 синів Івана і Стефана і сестру і шваґра в ріднім краю.

Похорон відбувся з української православної церкви св. Марії при участи родини і знакомих приятелів на цвинтар Лон Кровт. — В. Й. П.!

Іванко Сорока, секр.

ТАРЗАН, ч. 1434. Нелюдяність..

„Барабани сповіщають, що щось недобре діється. Усі ми мусимо повернутися в цій моменті" — відповів провідник племені.

„Ні, ви не смієте!" — закричав Вертель; „коли ти їх не поведеш, тоді я це зроблю. Напад на село мусить бути виконаний!"

„Окружіть їх!" закомандував провідник. — „Це вони наші справжні вороги!".

Без ніякої осторого Вертель застрілив провідника. „Я вам покажу, хто тут голова!" — заверещав самозванець.